

[Alfred Jensen.]

oven i købet høre, at kommunisterne forlangte penge øst ud på en sådan måde, at der måtte udskrives mere i skat. Jeg synes, man skulle feje for sin egen dør, før man kaster sig over andre.

Jeg må måske også rette et par spidse bemærkninger til ministeren i anledning af hans udtalelser om min stilling til lejeforhøjelse, skattelettelse og pristal. Jeg har aldeles ikke udtalt, at lettelsen ikke skulle ind i pristallet, tværtimod, jeg har sagt, at jeg gerne så, at vi fik nogle lettelser, at det måtte være en fordel at få lettelser, fordi det, når det skal give sig udslag i pristallet, betyder mindre lønreduktion, end selve lettelsen andrager. Det, jeg har kritiseret, er dette, at man gennemfører en husleje-forhøjelse på 15 pct., som kommer til at gælde fra 1. april. Man angiver skattelettelser her, som jeg ikke kan konstatere rigtigheden af, men som bliver indregnet i pristallet for juli og får indflydelse på lønreguleringen i september-oktober måned. Men samtlige lønmodtagere, der er lejere, kommer til at betale denne 15 pct.s forhøjelse helt frem til marts 1960, før den får indflydelse på pristallet. Det er det, jeg har kritiseret, og så har jeg spurgt, om man ikke har foretaget beregninger. Det forstår jeg at man ikke har, men så vil jeg opretholde mit krav om, at en sådan beregning foretages, så vi kan se, hvordan det hele kommer til at virke.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg har kun et par meget korte bemærkninger.

Når jeg nævnte datoen den 1. april, var det, fordi kommunerne skal bruge materialet til den tid. Det er da klart og kan ikke misforstås, at kommunerne skal have tid til forvejen, og ministeriet skal have tid til at udsende cirkulærene med de forskellige beregninger, skalaer o. lign. Naturligvis skal det hele være færdigt i tide og helst i nogenlunde god tid, før det skal bruges ude i kommunerne.

Hvad principperne angår i det foreliggende lovforslag om de kommunale skatter, har mangt og meget jo været diskuteret gennem lang tid, indgående og mange gange. Hvad der nu står tilbage, er altså at diskutere de beregninger, der vil kunne blive tale om, og det mener jeg også vi skulle kunne til-

endebringe inden for den tid, der kan blive til rådighed.

Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen sagde, at ejendomsbeskatningen ikke er blevet ændret i mange år. Det har nok været, fordi det er en god skat — men det er jo også venstres værk.

Det ærede medlem hr. Poul Møller mente, at retsforbundet tit havde hævdet, at kommunerne lagde for høje budgetter. Nej, det har vi ikke sagt; men vi har sagt, at der var visse opgaver, der efter vor mening ikke var statsopgaver eller kommunale opgaver, og det er noget andet. Men når man har taget disse opgaver op, må man naturligvis også lægge budgetterne derefter. Hvad vi har sagt, er, at der kunne være opgaver, som vi ikke syntes var statsopgaver eller kommunale opgaver, men som selvfølgelig påvirkede budgetterne.

Så spurgte det ærede medlem, hvorfor man skulle have progression i omegnskommunerne, når man ikke havde haft det før, og svaret er det ganske simple: fordi indtægtsfordelingen i disse kommuner er den samme som her i København og i de hovedstadskommuner, vi tidligere har regnet med. (*Poul Møller*: Så opgiv progressionen i København!). Ja, nu kan vi se på det i udvalget; det ærede medlem vil sikkert slet ikke kunne gå ind for tallene, hvis han ser dem. Jeg ved godt, at det ærede medlem i høj grad er inde på, at det er de store indkomster, der skal have skatten lettet, men vi har jo forskellige principper i så henseende. Jeg mener, at det er de mindre indtægter og mellemindtægterne, der særlig er ramt af skatterne, medens de meget store indtægter ikke er det i samme grad.

Hvad spørgsmålet om ejendomsskatterne angår, kan det ærede medlem ikke tage fejl, for det står i bemærkningerne til lovforslaget om ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld, at den skattelettelse, der herefter kunne fremkomme, efter min mening særlig burde komme de mindre og mindst bemidlede til gode. Derfor kan det ærede medlem ikke blive overrasket over, at vi nu opfylder det løfte. Dengang spurgte man netop om, hvordan man havde tænkt sig det gennemført, og man fik altså dette svar, så der kan ikke være noget særlig overraskende i, at vi nu opfylder dette løfte.